

Dalia Dilytė

Filologė, literatūros tyrinėtoja, vertėja, humanitarinių mokslų daktarė **Dalia Dilytė-Staškevičienė** gimė 1944 06 22 Kraštuose (Anykščių r.). Nuo 1951 m. tėvams persikėlus į Kupiškio rajoną, 1951–1954 m. mokėsi Kikonų pradinėje, 1954–1955 m. Noriūnų septynmetėje, 1956 m. Kupiškio Vlado Rekašiaus vidurinėje, 1956–1961 m. Subačiaus vidurinėje mokyklose. 1961–1966 m. studijavo Vilniaus universiteto Filologijos fakulteto Klasikinės filologijos katedroje. Nuo 1966 m. ji Vilniaus universiteto dėstytoja, nuo 1991 m. – docentė. Dėsto Senovės Graikijos ir Romos kultūros, antikinės literatūros disciplinas, lotynų kalbą. Nuo 2007 m. dirba Lietuvių literatūros ir tautosakos institute, Senosios literatūros skyriuje. 1989 m. Maskvoje apsigynė mokslų kandidato disertaciją „Tibulo elegijų meninis pasaulis“. Buvo mokslinėse stažuotėse Antikos studijų fonde Ženevoje (1994). Paryžiaus Sorbonos universitete (2001). Išleido knygas „Heladės šviesa“ (1994; 1996 išleista Taline estų kalba), „Amžinoji Roma“ (1996), „Antikinė literatūra“ (1998, 2005; 2003 išleista rusų kalba Maskvoje), „Atrium scietiarum antiquarum et novarum“ (2001), „Kristijonas Donelaitis ir Antika“ (2004), „Senovės Graikijos kultūra“ (2007), „Senovės Romos kultūra“ (2012), „Filosofo žmona“ (2016), „Senovės graikų pasakos“ (2018). Parašė lotynų kalbos vadovėlių teisės specialybės studentams rusų kalba (1968), yra visuotinės literatūros vadovėlių vidurinėms mokykloms bendraautorė. Sudarė chrestomatijas „Antikos pedagogai“ (1991), „Romėnų literatūros chrestomatija“ (su E. Ulčinaite, 1992), parašė apie 100 mokslo ir populiarių straipsnių, išvertė: „Tibulo elegijas“ (1993), romėnų filosofo Lucijaus Anėjaus Senekos filosofinius veikalus „Laiškai Lucilijui“ (1999), „Diatribes“ (1997), „Gamtos klausimai“ (2002), „Apie sielos ramybę“ (2007), Publijaus Kornelijaus Tacito „Analus“ (2005), Petro Roizijaus „Lietuvos sprendimus“ (2007). 2011 m. Daliai Dilytei buvo skirta Vyriausybės kultūros ir meno premija, 2014 m. – Lietuvos literatūros vertėjų sąjungos Šv. Jeronimo premija už unikalų indėlį į lotyniškosios antikos vertimus, ypač už Lucijaus Arėjaus Senekos veikalų korpusą, atskleidusį lietuvių skaitytojui Romos kultūros gelmę ir įvairovę. 2016 m. skirta Lietuvos mokslo premija. Gyvena Vilniuje.